

[Glistrup]

ge bruger statssubsidierne som et led i deres internationale skibsregister, så selv om der havde været tale om tilskud, havde der ikke været nogen som helst internationale farer af nogen som helst art.

Men kernen i Fremskridtspartiets forslag, som det foreligger i fremskridtsudgaven og ikke i den forvanskning af det, som skatteministeren lavede, da han skulle foretage en teknisk bedømmelse af det, og hvorved han ændrede det til dets totale modpol, er ikke én øre i statstilskud.

Det er det, som er kernen set fra Fremskridtspartiets side, at staten er »yt«. Den er totalt ude af billedet fra på fredag for så vidt angår alt, hvad der hedder internationalt skibsregister. Det er udelukkende et mellemværende mellem arbejdsgiver og arbejdstager, hvor de lever op til præcis indholdet i de aftaler, de indgik for et år siden, og hverken mere eller mindre. Staten er ikke indblandet. Derfor er der ikke et millibabygram i subsidier eller statstilskud i det, som Fremskridtspartiet har opstillet.

Der er en saglig, enkel, ubureaukratisk, tilskudsfri hensyntagen til arbejdstagerne og deres overenskomster i enhver henseende i Fremskridtspartiets forslag, frem til de gældende overenskomster udløber i foråret 1991, og fra foråret 1991 kan man så indgå overenskomster mellem frie organisationer og uden at skulle spørge hans velærværdighed ministeren for skatter og afgifter, hvordan man på arbejdsmarkedet ønsker at indgå overenskomster. Det kan man jo gøre, når de gældende overenskomster udløber til foråret 1991, men frem til foråret 1991 må de nugældende overenskomster gælde.

Så er der, bevares, også en skønhedsplet i Fremskridtspartiets forslag, nemlig det, som har redet de forskellige organisationer som nogle kolossale mareidtsmarer: Kan vi nu nå frem til millimeterretfærdigheden her? Hvis der nu er én, der har et 10 m² større parcelhus, end en anden har, og han har prioriteret det tre måneder før eller senere, bliver der jo nogle urimeligheder.

Alle de problemer er løst i forhold til de søfærende. På arbejdstagersiden får man med vedtagelse af Fremskridtspartiets forslag præcis de fradrag, man hele tiden har haft efter Socialdemokratiets overenskomst, og man er berettiget til 100 pct. at køre tingene, således som man har været vant til, og få fradrag for hver en øre.

Men det er jo ikke bare fagforbundene, der er bidt af millimeterretfærdighedsgalskab, det er rederierne også. De er så bange for, at i denne store internationale konkurrence, hvor Danmark er et lille snefnug, ville det måske blive sådan, at hvis A. P. Møller hyrede nogle ungkarle og ØK sejlede med nogle midaldrende folk, der havde parcelhuse, skulle A. P. Møller få et lille forspring for ØK i de få måneder, det drejede sig om, og Rederiforeningen har jo lavet mange kandestøberier om, hvordan de skal fordele det imellem sig. Her har jeg forstået på en snak med Rederiforeningen, at man vil fortsætte med at gå i små sko, og når man vil vade rundt i disse små badesko, ja, så har Fremskridtspartiet også imødekommet det. Vi har bare indkredset problemet, til det hverken rager staten eller lønmodtagerne. Så kan de ordne det overensstemmende med den voldgiftslov, der blev vedtaget her i Tinget i 1972, og så kan de fordele pengene, som de vil.

Men det har jo ikke noget med subsidier at gøre, sådan som det blev tilfældet med den måde, som skatteministeren maltrakterede Fremskridtspartiets forslag på.

Det, som ligger bag ved dette, er, at i L 3, som efter al sandsynlighed bliver vedtaget på torsdag, også med Fremskridtspartiets stemmer, står der i § 10, stk. 1, at når man inden for det internationale skibsregisters område indgår en kollektiv overenskomst – hvad det så ellers måtte være, for hvornår den er kollektiv, og hvornår den er individuel, er selvfølgelig i sig selv tvivlsomt – er forholdet det, at den kun kan gælde for det område. Og så står der i § 14: Denne lov træder i kraft på fredag – populært oversat. Men det vil selvfølgelig sige, at overenskomster, der var indgået før på fredag, ikke berøres af § 10, stk. 1, hvis man foretager en normal juridisk læsning af de bestemmelser. At industriministeren så har bekvæmet sig til at skrive i sine bemærkninger, at han læser sin egen lovtæst lige stik modsat af, hvad der står i lovtæksten, er selvfølgelig industriministerens sag, og det kan da godt være, at den store fine arbejdsrets juristeri kan komme til det ene eller det andet, efter at Socialdemokratiet og SF har bakket op bag industriministeren, der jo har haft to forskellige regeringer med de øvrige partier her i Folketinget bag sig i sine bemærkninger. Det er et sjovt feinschmeckeri juridisk, men det siger sig selv, at når man skal læse en lov-